

тѣ взеха да роптаятъ, че не ги водятъ бързо на бой, ами ги обучавали на „нѣкаква безполезна дисциплина“. Затова се научи генералъ Столѣтовъ. Единъ день внезапно той застана между тѣхъ. Нѣкои поискаха да му се оплачатъ. Генералътъ се намръщи, сви вежди и рече:

— Вие искате безъ обучение и безъ дисциплина да вървите въ бой съ редовна турска войска? Нищо не ще направите безъ послушность, безъ покорность и здраво военно обучение! Подиръ нѣколко дни царьтъ ще дойде да ви прегледа. Ако види, че вие не сте обучени и послушни, ще ви изпрати не на бойното поле, а да копаете градинитѣ на влашкитѣ чокои.

Всички опълченци наведоха глави и отговориха: „Ще изпълняваме точно и безъ противна дума“.

Наистина, на 26 май пристигна неочаквано при опълченцитѣ рускиятъ царъ Александъръ II. Отъ Букурещъ и околнитѣ градове дойдоха българитѣ. Начело имъ вървѣше българскиятъ владика отъ Букурещъ *Панаретъ Рашевъ*.

Царьтъ прегледа внимателно опълченцитѣ, които сега се държаха стегнато и добре обучени. Спира се при малкитѣ и ги разпитва, ще могатъ ли да изтраятъ тежкия пжтъ. Като получи добъръ отговоръ, царьтъ се засмѣ, похвали ги и рече:

— Български опълченци, на 30 май ще тръгнете отъ Плоещъ да стигнете моитѣ войски.

Нека Богъ ви дава здраве!

